

się w 1990 roku dostępny jest w Polsce m. in. w Bibliotece Instytutów Botaniki PAN i UJ w Krakowie.

Zbigniew MIREK

INFORMACJA BOTANICZNA BOTANICAL INFORMATION

SYNTETYCZNE WYKAZY LICZB CHROMOSOMÓW ROŚLIN NACZYNIOWYCH

Synthetic lists of vascular plant chromosome numbers

Jedną z ważniejszych informacji, której często poszukujemy przy różnego rodzaju opracowaniach (systematycznych, ekologicznych, ewolucyjnych, itp.) jest liczba chromosomów. W rozproszonej, obszernej już literaturze przedmiotu, często trudno znaleźć dane dotyczące interesującej nas grupy roślin (rodzina, rodzaj, gatunek). Ułatwiają to istniejące, syntetyczne indeksy i atlasy, a także stałe działy w niektórych periodykach, gdzie publikowane są liczby chromosomów. Poniżej zestawiamy ważniejsze pozycje tego typu.

BOLKHOVSKIKH Z. i in. 1969. Chromosome numbers of flowering plants, ss. 926, Izd. „Nauka”, Leningrad.

DARLINGTON C. D., JONAKI A. E. K. 1945. Chromosome atlas of cultivated plants, ss. 396, Allen G., Unwin Ltd, London.

DARLINGTON C.D., WYLIE A.P. 1955. Chromosome Atlas of Flowering Plants, ss. 519, Allen G., Unwin Ltd, London.

DARLINGTON C. D., WYLIE A. P. 1955. Chromosome atlas of flowering plants, ss. 519, The Macmillan Company, New York.

FERNANDES A., QUEIROS M. od 1969 liczne prace dotyczące liczb chromosomów roślin z Portugalii, zamieszczone w *Boletim da Sociedade Broteriana* [Portugalia].

GADELLA T. W. J., KLIPHUIS E. od 1963 liczne prace z liczbami chromosomów głównie z Holandii, lecz także z innych obszarów, zamieszczone w *Acta Botanica Neerlandica, Proceedings Koninklijke Nederlandse Academie van Wetenschappen Amsterdam*, Series C., [Holandia].

GODWARD M. B. E. 1966. The Chromosomes of the Algae, ss. 212, E Arnold Ltd, London.

Index to Plant Chromosome Numbers 1958–1960. 1 (1–4) i Supplement. CAVE M. S., (red.). University of North Carolina Press, Chapel Hill.

Index to Plant Chromosome Numbers 1961–1965. 2 (5–9) CAVE M.S. (red.). University of North Carolina Press, Chapel Hill.

- Index to Plant Chromosome Numbers for 1965. ORNDUFF R. (red.), 1967. *Regnum Vegetabile* 50.
- Index to Plant Chromosome Numbers for 1966. ORNDUFF R. (red.), 1968. *Regnum Vegetabile* 55.
- Index to Plant Chromosome Numbers for 1967. ORNDUFF R. (red.), 1969. *Regnum Vegetabile* 59.
- Index to Plant Chromosome Numbers for 1968. MOORE R. J. (red.), 1970. *Regnum Vegetabile* 68.
- Index to Plant Chromosome Numbers for 1969. MOORE R. J. (red.), 1971. *Regnum Vegetabile* 77.
- Index to Plant Chromosome Numbers for 1970. MOORE R. J. (red.), 1972. *Regnum Vegetabile* 84.
- Index to Plant Chromosome Numbers for 1967–1971. MOORE R. J. (red.), 1973. *Regnum Vegetabile* 90.
- Index to Plant Chromosome Numbers for 1972. MOORE R. J. (red.), 1974. *Regnum Vegetabile* 91.
- Index to Plant Chromosome Numbers for 1973/74. MOORE R. J. (red.), 1977. *Regnum Vegetabile* 96.
- Index to Plant Chromosome Numbers for 1975–1978. GOLDBLATT P. (red.), 1981. *Monogr. Syst. Bot. Missouri Bot. Gard.* 5.
- Index to Plant Chromosome Numbers for 1979–1981. GOLDBLATT P. (red.), 1984. *Monogr. Syst. Bot. Missouri Bot. Gard.* 8.
- Index to Plant Chromosome Numbers for 1982–1983. GOLDBLATT P. (red.), 1985. *Monogr. Syst. Bot. Missouri Bot. Gard.* 13.
- Index to Plant Chromosome Numbers for 1986–1987. GOLDBLATT P. , JOHNSON D. E. (red.), 1990. *Monogr. Syst. Bot. Missouri Bot. Gard.* 30.
- KROGULEVIC R. E., ROSTOVCEVA T. S. 1984. Chromosomnye cislá cvjetkovych rastenij Sibiri i Dalnjego Vostoka. Izd. „Nauka”, Novosibirsk.
- LÖVE A. (red.) 1965 – do chwili obecnej. IOPB chromosome number reports. V. *Taxon* 14, 6 - do ostatniego numeru.
- LÖVE A., LÖVE D. 1942. Chromosome numbers of Scandinavian plant species. *Botaniska Notiser* 95: 19–59.
- LÖVE A., LÖVE D. 1948. Chromosome numbers of northern plant species, ss. 131, Reykjavik.
- LÖVE A. , LÖVE D. 1956. Cytotaxonomical conspectus of the Icelandic flora. *Acta Horti Gothoburgensis* 20, 4: 65–291.
- LÖVE A., LÖVE D. 1961. Chromosome numbers of Central and Northwest European plant species. *Opera Botanica* 5: 1–581.
- LÖVE A., LÖVE D. 1974. Cytotaxonomical atlas of the Slavonian flora. Ser: Cytotaxonomical Atlases, vol. 1, ss. 1241, J. Cramer Verl.

LÖVE A., LÖVE D. 1975. Cytotaxonomical atlas of the Arctic flora, Ser. Cytotaxonomical Atlases, vol. 2, ss. 598.

LÖVE A., LÖVE D., PICHI SERMOLLI R. E. G. 1977. Cytotaxonomical atlas of the Pteridophyta. Ser. Cytotaxonomical Atlases, vol. 3, ss. 398, J. Cramer Verl.

LÖVE A., LÖVE D. 1987. A cytotaxonomical atlas of the Balkan flora. Ser. Cytotaxonomical Atlases, vol. 4, ss. 416, J. Cramer Verl.

LÖVE A., SOLBRIG O. 1964–1965. IOBP chromosome number reports I–IV. *Taxon* 13, 3; 14, 3.

MÁJOVSKÝ J., MURÍN A. i inni. 1987. Karyotaxonomický prehľad flóry Slovenska, ss. 436, Veda, Bratislava.

MOORE D. M. 1982. Flora Europaea. Check-list and chromosome index, ss. 423, Cambridge University Press.

MURATOVA E., KRUKLIS M. V. 1988. Chromosomnyje cisia golosemennych rastenij, ss. 115, Nauka, Novosibirsk. Sibirs. Otdel.

POGAN E., WCISŁO H. 1983. A list of chromosome numbers of Polish Angiosperms. II. *Acta Biologica Cracoviensis* 25: 103–172.

PROBATOVÁ N. S., ZHUKOVÁ P. G., [Liczne prace z liczbami chromosomów, zamieszczane w czasopiśmie *Botaniceskij Žurnal* (ZSRR)].

SKALIŃSKA M., POGAN E. 1973. A list of chromosome numbers of Polish Angiosperms. *Acta Biologica Cracoviensis* 25: 103–172.

SOKOLOVSKAYA A. P. i współpr. od 1937. [Liczne prace z liczbami chromosomów, zamieszczane w czasopiśmie *Botaniceskij Žurnal* (ZSRR)].

SPIES J.J., JONKER A. 1987. Chromosome studies on African Plants. 4. *Bothalia* 17: 135–136.

SPIES J.J., PLESSIS H. 1986. Chromosome studies on African Plants. 1. *Bothalia* 16: 87–88.

SPIES J.J., PLESSIS H. 1986. Chromosome studies on African Plants. 2. *Bothalia* 16: 269–270.

SPIES J.J., PLESSIS H. 1987. Chromosome studies on African Plants. 3. *Bothalia* 17: 131–135.

SPIES J.J., PLESSIS H. 1987. Chromosome studies on African Plants. 5. *Bothalia* 17: 257–259.

TARNAVSCHII J. T. 1948. Die chromosomenzahlen der Anthophyten - Flora von Rumänien mit einem Ausblick auf das Polyploidie-Problem. *Buletinul Grădinii Botanice și al Muzeului Botanic dela Univ. Cluj* 28, Suppl: 1–130.

TISCHLER G. 1935–1936. Pflanzliche Chromosomenzahlen. *Tabulae Biologicae Periodicae* 11: 281–304; 12: 57–115.

TISCHLER G. 1950. Die Chromosomenzahlen der Gefäßpflanzen Mitteleuropas, ss. 263, Uitgeverij W. Junk, S-Gravenhage

znajduje się w Zakładzie Zmienności Roślin Instytutu Botaniki im. W. Szafera PAN, 31-512 Kraków, ul. Lubicz 46 (opracowana przez dr L. Freya i dr M. Mizianty). Podobną kartotekę prowadzi Zakład Cytologii i Embriologii Roślin Instytutu Botaniki UJ, kierowany przez prof. dr J. Malecką (adres: 31-044 Kraków, ul. Grodzka 52).

Zbigniew MIREK, Marta MIZIANTY

R E C E N Z J E B O O K R E V I E W

MORTON A. G. *History of Botanical Science*. Academic Press, London – New York – San Francisco, 1981, ss. 474.

W literaturze światowej istnieje zaledwie kilka syntetycznych opracowań historii botaniki, a od dłuższego czasu zaznaczał się wyraźny brak nowoczesnego ujęcia dziejów nauki o roślinach. Toteż powojenie się nowego zarysu historii botaniki należy odnotować z dużym zadowoleniem.

Botanika jest jedną z najstarszych dziedzin naukowego poznania, a przedstawienie jej długotrwałego, bo obejmującego ponad 2 tys. lat rozwoju nie należy do łatwych zadań. Autor książki, emerytowany profesor botaniki Uniwersytetu w Londynie, A.G. Morton, ukazuje dzieje poznania świata roślinnego na szerokim tle historycznym, w ścisłym związku z klimatem intelektualnym kolejnych epok.

Szczególnie dużo miejsca poświęca wiedzy o roślinach w kulturach starożytnych. Tak więc z książką dowiadujemy się, że najstarszą pracą botaniczną, jaka dotrwała do naszych czasów jest odkopany pod ruinami Niniwy spis około 200 gatunków roślin leczniczych, sporządzony na glinianych tabliczkach w VII wieku p.n.e., na polecenie asyryjskiego władcy, Assurbanipala.

Botanika jako nauka powstała jednak dopiero na przełomie IV/III wieku p.n.e. w starożytnej Grecji, a jej podstawy teoretyczne stworzył uczeń Arystotelesa, Teofrast z Erebu, autor dwóch dzieł, znanych w łacińskim przekładzie jako *Historia plantarum* i *De causis plantarum*.

Przez następne 1700 lat rozwój nauki o roślinach przebiegał niezmiernie powoli, z długimi okresami zastoju i dopiero w XVI w. nastąpiło odrodzenie myśli teoretycznej połączone z powstaniem pierwszych flor regionalnych. Rewolucję w dziejach botaniki zapoczątkowały prace Linneusza, a podstawy jej nowoczesnego rozwoju ukształtowały się dopiero w XIX stuleciu.

W prezentowanej książce uderza wyraźna dysproporcja pomiędzy opracowaniem wcześniejszych okresów w dziejach botaniki (do końca XVIII w.), które przedstawione są wyczerpująco i na poziomie

Uwaga: Kartoteka dotycząca liczb chromosomów, ułożona wg. rodzajów, a dla Polski wg. gatunków,